

uhenigtsmæssigt, naar man i sin Tid i Folkethinget, da Sagen første Gang var for — den har jo nemlig, som man vil erindre, været her engang tidligere — fandt, at der burde gaaes videre, at man ikke burde blive staaende ved dette reent ubvortes Moment ved Firmaer, men at man ogsaa maatte medtage enkelte Bestemmelser om Forholdet mellem dem, der handle under slige kunstige Forretningsnavne, og Tredeemand. Tanken dermed var, at det skulde blive klart for den, der vilde indlade sig med et saadant Firma, at han ikke behøvede at frygte, at Deeltagere i Firmaet mulig kunde være indskrænkede i deres Ansvarlighed ligeoverfor ham; man vilde derfor til Beskyttelse af Tredeemand's retlige Interesse lægge et større Indhold i Loven, end der oprindeligt var paatænkt; — jeg er nu ikke saa fuldkommen paa det Nene med, om denne Tanke fandt nogen heldig Udførelse i det Lovforslag, som Folkethinget da besluttede sig til at vedtage. Senere har ialtsald dette Lovforslag passeret forskjellige Stadier; det har været til Betænkning hos forskjellige Autoriteter, senere til Forhandling i Landstthinget, og fremkommer nu i en temmelig forandret Skikkelse. Ligeoverfor Loven, som den nu foreligger, troer jeg, at der i Handelsstanden. — og det er den, som fornemmeligt faaer med denne Lov at gjøre — er endeel Ængstelig. Man frygter for, at dens Bestemmelser skulde føre til en Indblanding, deels af Tredeemand og deels af det Offentlige, i Forhold, der ere af en privat Charakter og som ingenlunde kræve, ja end ikke tilstede en saadan Indblanding. Denne Ængstelig-
 hed er efter min Mening ikke fuldkommen begrundet, den er vistnok en heel Deel overdreven; navnlig troer jeg, at naar man fortolker Lovudkastet i god Overensstemmelse med Motiverne og derved anvender en streng juridisk Maalestof, saa er Frygten ikke begrundet. — Smidlertid følge jo Motiverne ikke altid Lovens paa dens Vel, og Motiverne ere ogsaa nutildags noget usikre, idet Regjeringens oprindelige Motiver kunne være Et og Rigsdagens forskellige Afdelinger noget Andet, ligesom det jo heller ikke er for Jurister alene, at navnlig saadanne Love gives, og det er ikke Alle, der faae med dem at bestille, der kunne tilegne sig den strengt juridiske Opfattelse. Det var der-

for ganske vist ønskeligt, om Lovens igjennem en større Tydelighed havde været sig selv imod en uheldig Opfattelse, der kunde føre til Frygt og Ængstelse. Havde Sagen foreligget, om jeg saa maa sige, fuldkommen frit her i Thinget, saa at man uden stor Uleilighed i visse Punkter havde kunnet give Loven en anden Skikkelse, saa troer jeg der ialtsald havde været Anledning for de ærede Herrer til at overveie, om man ikke burde gjøre det. Saaledes som Sagen derimod for Diebliffet stiller sig, efterat Loven har passeret saa mange Stadier og enhverformelt Forandring, selv en Redaktionsforandring, vil kræve Lovens Tilbageførsel til Landstthinget, troer jeg ikke man skal gjøre nogenformelt Forandring uden paa trængende Nødvendighed, og en saadan antager jeg ikke er tilstede. Jeg antager, at naar man her i Thinget udtaler sig for den formentlig rigtige Opfattelse af Loven i de Punkter, som især kunde vække Ængstelig-
 hed, og den høitagne Minister maatte tiltræde en saadan Udtalelse, saa er der allerede opnaaet endeel, og endnu Mere vilde der være opnaaet, naar Justitsministeren i den Instruktion, som det forekommer mig Motiverne antyde, at Regjeringen vil sende til Øvrighederne omkring i Landet, og som vistnok er meget nødvendig for, at der kan komme fælles Regler overalt med Hensyn til Lovens Forstaaelse og Anvendelse, vilde optage den Ansøelse om Loven i disse tvivlsomme Punkter, som Ministeriet selv anseer for den rette. Jeg skal tillade mig kortelig at berøre de saa Punkter, det er tre, som isærledes have givet Anledning til slige Tvivl. Det er da for det Første den Forandring, Landstthinget har gjort i 2den Post i § 2. I det oprindelige Lovudkast var det bestemt, at der i Anmeldelsen for Øvrigheden kun skulde staae Navnene paa de Deeltagere i Firmaet, der vare berettigede til at underskrive for Firmaet, og det er ogsaa det, hvorpaa det kommer an. Tredeemand, der indlader sig med firmaførende Personer, har kun at bestille med dem, der fremtræde; hvilke Personer der staae bagved, kommer ikke ham eller nogen Anden ved. Vil han indlade sig med dem, der fremtræde, saa gjør han det, og vil han ikke, saa lader han det være; men han kan privat forlange af dem, der fremtræde,